

Rovné příležitosti žen a mužů na trhu práce

Daniel Baxa, Střední škola hotelnictví a gastronomie SČMSD Praha-Klánovice

Když se člověk zamyslí nad otázkou rovných příležitostí žen a mužů, začne obvykle vycházet z vlastních zkušeností. A většinou se asi nedobere k nejlepším výsledkům, protože nejen u nás, ale skoro všude na světě je tato stránka pracovního trhu tou černou stránkou. Nakonec tak člověk dospěje k názoru, že je to opravdu špatné a nerovné, ale že s tím stejně sám nic nezmuže, a tak se s touto holou skutečností smíří. Ovšem ve skutečnosti není důležité pouze dospět k názoru a se zatnutými zuby se s tím vším smířit. Důležité je si uvědomit, kde to všechno pramení.

Celá problematika vychází od samotného zrodu lidstva; vychází z fyzických proporcí člověka. Snad nikdy v celé historii lidstva nebyla na zemi společnost, která by dokázala potříit rozdíly mezi mužem a ženou. Na jednu stranu to ani nejde, protože - jak už jsem zmiňoval - fyzické předpoklady to ani neumožní. Zkuste si třeba dnes ženu poslat pracovat do dolů. Myslím, že moc dlouho tam nevydrží, a to i když bude třeba fyzicky zdatná?! Na druhé straně zkuste najít muže, který by pracoval jako šička?! S šicím strojem si moc mužů rozumět nebude a navíc u toho psychicky dlouho nevydrží! Najde se mnoho prvků, které muže a ženy rozlišují, ale i když pomineme tyto rozdíly, i přesto narazíme na to, že rovnoprávnost v tomto ohledu prostě není.

Již bylo asi nespočet případů, kdy zaměstnavatel při přijímání nových zaměstnanců dal přednost muži před ženou. Ale i to vychází z logičnosti, protože u žen je předpokladem, že se bude třeba chtít stát matkou, že bude chtít jít na „mateřskou dovolenou“ a posléze se o svoji rodinu starat. Což se samozřejmě zaměstnavateli nevyplatí, protože hledání záskoku či dočasné náhrady by ho to stálo další úsilí, čas a v neposlední řadě také peníze. Nebo když už žena matkou je a má založenou rodinu, předpokládá se, že se o rodinu bude starat. Z čehož samozřejmě vyplývá, že když se bude starat o rodinu, nebude se moci nejspíše naplno věnovat svému zaměstnání. Pro to všechno při výběru dostane přednost raději muž. Přestože je to pouze jasnou známkou nevyzrálости naší společnosti, není tomu tak naštěstí vždy a již dnes jsou někdy muži a ženy bráni objektivně.

Možná by stálo za nakousnutí téma, proč muži mají v průměru větší platy, než ženy. Ale dle mého názoru i tato problematika stále vychází ze společnosti, protože ve společnosti je žena považována za „opatrovatelku rodinného krbu“ a muž za „živitele rodiny“! Možná by se celý problém dal zlepšit tím, že by na trhu práce bylo více kvalifikovaných pracovních míst ve všech odvětvích. Zkrátka aby bylo více pracovních míst než lidí. To je ovšem v našem státě, kde je nezaměstnanosti zhruba 7 %, zcela nereálné. Kdyby totiž nezaměstnanost vymizela, nebo by byla alespoň minimální (abychom zůstali v realitě), snad by se časem potřeily i platové rozdíly mezi muži a ženami. Ale to je ekonomický problém státu, se kterým by si mělo poradit jeho vedení. Proto je důležité se zamyslet, jestli celý problém nevychází odtud. A je také důležité si uvědomit, že celý národ to má ve své moci, když žijeme v demokratickém státě.

Na závěr bych už jen rád dodal, že je to opravdu na každém člověku, zda se s celou situací smíří nebo se rozhodne, že takhle by to být nemělo.